Wie + Marga

Leeftijd + 60 jaar

Beroep + huisvrouw / schoonheidsspecialiste

Ziekte + endeldarmkanker met uitzaaiingen

"Ik kan ook loslaten en haal daar rust en kracht uit"

“Haal het positieve uit jezelf”

Marga had in 2011 al een tijdje last van haar buik. Het leek niet verontrustend, maar toen ze bij de MDL-arts was voor een scopie bleek plotseling dat het toch wél ernstig was: darmkanker. Een enorme schok voor haar en haar man. Dezelfde avond vertelde ze het aan haar twee zonen. Daarna ging alles heel snel. Desondanks bleef ze tamelijk rustig; ze had vertrouwen in de kundigheid van de artsen en de uitleg van de stomaverpleegkundige. Marga had niet de behoefte om heel veel informatie op te zoeken, ze wilde zich niet verdiepen in mogelijke slechte scenario’s. Ze werd geopereerd, kreeg een stoma en acht chemokuren, steeds om de drie weken. Die periode was behoorlijk heftig. De eerste week na de chemo was ze heel ziek, de tweede week ging ze zich beter voelen en had ze behoefte om lekkere dingen te kopen bij de bakker en kaasboer waar haar zoons werkten. Marga: “Het was een hele intense periode, waarin ik op de dagen dat ik me beter voelde zó van kleine dingen kon genieten, juist omdat het ervoor zo zwaar was geweest”.

De behandelingen hadden een heel goed effect: “Ik was schoon! Ik mocht gewoon doorleven!” Wel leefde ze van uitslag naar uitslag. Het eerste jaar moest ze iedere drie maanden op controle komen, dat was altijd behoorlijk spannend. Daarna werden de periodes tussen de controles langer, hetgeen meer rust en vertrouwen gaf dat het goed met haar ging. In 2013 bleek er echter een uitzaaiing in de lever te zitten. Haar eerste gedachte was: “nu is het over”. Maar de chirurg stelde haar gerust, hij zou haar opnieuw opereren. “Mijn buik is een veldslag, maar ik kon verder leven!” Het was een hele zware tijd, omdat haar man ook ziek was. “Maar we zijn samen zó verbonden en de zorg van het ziekenhuis was erg liefdevol”.

Het leven is intenser geworden en mijn contacten hebben zich verdiept”

Leven met een stoma is voor Marga niet moeilijk. Ze heeft al haar strakke kleding weggegeven en wijdere aangeschaft. Ze heeft een duidelijke structuur in haar dag en als ze afspraken buiten de deur heeft, kan ze zich zó voorbereiden dat ze zich in sociaal opzicht niet beperkt voelt. Ze is lid van de stomavereniging en ziet dat anderen het er soms wél erg moeilijk mee kunnen hebben.

Na vijf jaar, in 2018, hoefde ze niet meer op controle te komen. “Dat was even eng, ik voelde me bungelen, zou ik het zelf wel voelen als er iets niet goed was?”. Ze kan echter altijd contact opnemen met de stomaverpleegkundige en als het nodig is laagdrempelig naar de chirurg, die vervolgens een echo kan laten maken. Dat geeft een veilig gevoel. Hoe kijkt ze nu terug? “Het is vreemd om terug te kijken, soms verbaas ik mij dat ik er nog ben. Ik prijs mij gelukkig dat ik hier nog even door mag stoeien. Ik geniet van de kleine dingen van het leven, wil niet te veel moeilijkheden op mijn pad. Het leven is intenser geworden en mijn contacten hebben zich verdiept.” Samen met haar man en haar jongste zoon heeft ze de afgelopen drie jaar hun huis verduurzaamd en van dat project heeft ze enorm genoten. “We zijn erg blij met het resultaat”.

Meestal voelt ze zich fit en energiek. Ze zorgt voor haar moeder, fietst en leest veel, is creatief, onderneemt leuke dingen met gezin en vriendinnen en doet aan biodanza. Ook heeft ze er voor gekozen om een assertiviteitstraining te volgen om beter grenzen te kunnen stellen. Dat was pittig, maar het heeft haar geholpen om bewuster keuzes te maken en om te gaan met anderen.

Recent was ze heel nauw betrokken bij het ziekteproces van een goede vriendin die ook aan kanker leed. Ze deed een massagecursus op de afdeling, waardoor ze haar vriendin nog beter kon masseren. Het raakte haar dat ze nu niet zelf patiënt was, maar naaste. Het was bijzonder dat zij haar zo dichtbij liet komen. Dat was heel intiem. Het is voor Marga duidelijk dat haar eigen ervaringen eraan hebben bijgedragen dat ze zoveel voor haar vriendin kon betekenen.

Marga heeft van zichzelf een positieve instelling en klaagt niet snel. Daardoor heeft ze vertrouwen en kan ze erg blij zijn met wat ze heeft. Ze kan ook loslaten en haalt daar rust en kracht uit.

Heeft ze een advies voor patiënten die hetzelfde moeten doormaken? Marga: “Haal al het positieve uit jezelf, heb vertrouwen en maak het jezelf niet te moeilijk”.